

Sygn. akt III KK 734/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M. W.**

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 18 grudnia 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w D. i Naczelnika (...) Urzędu Celno-Skarbowego w O.

od wyroku Sądu Okręgowego w E.

z dnia 6 kwietnia 2018 r., sygn. akt VI Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w D.

z dnia 25 października 2017 r., sygn. akt II K (...),

uchyla zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w E. oraz utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego w D. w części dotyczącej M. W. i w tym zakresie przekazuje sprawę temu ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że „od 22 marca 2016r. do dnia 17 maja 2016r. w lokalu „S.” w D. ul. K. urządzał gry losowe na automacie do gry „K.” nr (...), „A.” nr (...), „A.” nr (...), „K.” nr (...) wbrew przepisom art. 3, art. 4, art. 6, art. 14 ust. 1. art. 23, art. 23a ustawy z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych (Dz.U.2015r. poz. 612 ze zm.); tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks ”.

Sąd Rejonowy w D. wyrokiem z dnia 25 października 2017r., sygn. akt II K (...), postępowanie wobec oskarżonego M. W. na mocy art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. umorzył.

Sąd Okręgowy w E. - po rozpoznaniu apelacji - wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2018r., sygn. akt VI Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasacje od powyższego wyroku wywiedli Prokurator Rejonowy w D. i Naczelnik (...) Urzędu Celno-Skarbowego w O..

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść M. W. , zarzucając:

1. Rażąco naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia, tj.; art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez błędne przyjęcie, że zachodzi ujemna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej wskutek uprzedniego skazania za czyn ciągle zakwalifikowany z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. sygn. IIK (...) z dnia 26 kwietnia 2017 r., który to wyrok co do czasu objętego zarzutem obejmował w całości okres od 03 września 2015 r. do 27 czerwca 2016 r. stanowiący czas popełnienia przestępstwa przypisanego M. W. w niniejszej sprawie, w sytuacji gdy nie ma podstaw do zastosowania art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. i umorzenia na tej podstawie postępowania w zakresie czynu M. W..
- II. Rażąco naruszenie przepisów prawa materialnego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia - art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s., poprzez uznanie, że art. 6 § 2 k.k.s. znajduje zastosowanie do przestępstw trwałych i o wieloczynowo określonych znamionach, do których należy przestępstwo karno - skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w E. w części dotyczącej M. W. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Naczelnik (...) Urzędu Celno-Skarbowego w O. zaskarżył powyższy wyrok

zarzucając:

„1. rażące naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w związku z art. 113 § 1 k.k.s. w związku z art. 437 §1 k.p.k.,

1. rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 6 § 2 k.k.s. w związku z art. 107 § 1 k.k.s.,

2. rażące naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 632 pkt 2 i art. 634 k.p.k. w związku z art. 113 § 1 k.k.s.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt I oraz w pkt II w części dotyczącej obciążenia Skarbu Państwa kosztami procesu odnośnie M. W. i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w E..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna.

Orzekający w tej sprawie Sąd Rejonowy w D. z naruszeniem art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. umorzył postępowanie z uwagi na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci powagi rzeczy osądzonej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. Sąd odwoławczy po rozpoznaniu apelacji Prokuratora Rejonowego w D. i Naczelnika (...) Urzędu Celno-Skarbowego w O. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. Obydwa Sądy uznały, że w sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza, bowiem czyn zarzucany oskarżonemu w niniejszym postępowaniu mieścił się chronologicznie w dacie popełnienia czynów ciągłych kwalifikowanych z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., za które M. W. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K (...).

Na tej podstawie Sąd odwoławczy podzielił pogląd prezentowany przez Sąd I instancji, iż czyn zarzucany oskarżonemu w niniejszej sprawie mieści się w czasie czynu ciągłego przyjętego w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 26 kwietnia 2017r.

Sąd Najwyższy, w niniejszym składzie, w pełni podziela stanowisko wyrażone w obu kasacjach, jak też akceptuje szerokie rozważania prawne związane z granicami tożsamości czynu zawarte w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2018 r., V KK 415/18. W wyroku tym Sąd Najwyższy stwierdził,

że „skoro urządzenie gry hazardowej w postaci gry na automatach (art. 1 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 3 i 5 u.g.h.) wymaga uzyskania koncesji na kasyno gry (art. 6 ust. 1 u.g.h.), a koncesja taka udzielana jest w odniesieniu do jednego kasyna, prowadzonego w ściśle określonym (geograficznie) miejscu (art. 41 ust. 1, art. 42 pkt 3 i art. 35 pkt 5 u.g.h.), to zachowanie osoby, która, nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna, podejmuje działanie w postaci urządzania gry na automatach w różnych miejscach (miejscowościach, lokalach), stanowi każdorazowo - od strony prawnokarnej - inny czyn, podjęty z zamiarem naruszenia tych przepisów w każdym z tych miejsc. Uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s., popełnione w innym miejscu, w warunkach czynu ciągłego (art. 6 § 2 k.k.s.), w którym czas jego popełnienia obejmuje czasokres popełnienia czynu z art. 107 § 1 k.k.s., co do którego toczy się jeszcze postępowanie karno-skarbowe, nie stanowi w tym późniejszym procesie przeszkody procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, albowiem nie jest spełniony warunek tożsamości czynów". Orzeczenie to zapoczątkowało linię orzeczniczą, jako że zostało potwierdzone wyrokami Sądu Najwyższego: z dnia 15 listopada 2018 r., V KK 278/18, LEX nr 2591510; z dnia 5 grudnia 2018 r., V KK 399/18, LEX nr 25 91591).

Z tych względów, wobec rażącego naruszenia przepisu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., która to obraza miała oczywisty wpływ na treść wyroków Sądów I i II instancji konieczne stało się ich uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w D. Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku.